

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Мала богомоља а велика благодат Божија данас, браћо и сестре, на овоме светоме месту. Данас прослављамо оца наше домовине преподобног Симеона Мироточивог који је животом својим, не само зато што је створио Српску државу, него својим подвизима што је себе учинио слугом Божијим оставивши царски престо и отишавши у Свету Гору на подвиг, на молитву, на припремање себе за живот вечни. Кренуо је он за својим најмлађим сином Растком, нашим дивним Светим Савом. Заједно су једно време живели, подвизавали се и узрастали у Господу. И преподобни Симеон удостојио се највеће милости и части Божије – да буде не само светитељ него и мироточиви. Јер познато је из његовога житија кад је његово свето тело Свети Сава пренео из Хилендара у манастир Студеницу, и у Хилендару још тамо, да је из његовога светог тела, из његових моштију потекло свето миро којим су се многи и многи исцелили помазујући се њиме. Али данас, поред спомена преподобног Симеона Мироточивог ми, браћо и сестре, света Црква наша Православна, свуда данас обележава један догађај из почетка људске историје, догађај закључавања Раја за човека.

Ми се данас налазимо на почетку светог Великога Поста, налазимо се пред закључаним вратима рајским. Зашто је Рај закључан за човека? Због његовога греха, што се удаљио од Бога, заборавио на Бога и окренуо се себи и земаљским стварима. Како једна дивна песма каже, када је Адам схватио да је погрешио, када је истеран из раја, каже та песма *седе Адам према Рају, насирам Раја, и своју напону ридајући плакаше и говорећи: О преслашки Рају који си ради мене насађен и ради Еве изљубљен моли твога Створитеља и мога Саздаатеља да ми отвориш*. Ето то је тај догађај са почетка људске историје, а ми се данас налазимо, дакле, на почетку светог Великог Поста, пред закључаним рајским вратима. Којим кључем је Рај закључан? Зашто је Рај закључан? Зато што је Адам прекршио једну заповест Божију, а та заповест је била заповест о посту. Бог је рекао првим људима

Адаму и Еви *једише од свих плодова рајских, од свакога дрвета, само са дрвета познавања добра и зла не једише, јер у који час окусише умрећеће*. Шта значи то немојте јести? То значи уздржање у храни, од неке врсте хране.

И наш хришћански пост јесте управо то уздржавање од неке врсте хране – од мрсне хране. Дакле, нарушавајући пост човек је изгубио Рај. Држећи пост ми се враћамо у Рај. Јер са постом су спојене и удружене и све остале хришћанске врлине. Као што је са оним првим грехом, у њему и из њега су извирали и још увек извиру сви остали греси којима човек прља своју душу и погубљује сам себе ако се не каје, дакле, као што је онај грех првородни унео у овај свет грех, са грехом смрт, а за смрћу и ђавола увео у овај свет, тако и ми са нашим постом, браћо и сестре, треба да исправимо тај пад Адамов и да се држећи пост, са молитвом, са милостињом, са праштањем, да се поново вратимо у наш изгубљени Рај. Данашње Свето Еванђеље каже, почиње тако: *Ако опростиш један другоме грехе ваше, значи погрешке, увреде, које један другоме наносимо, и Отац ваш небески опростиће вама*.

Време поста је време покајања, време смирења, време уздржања – не само од хране него и од свакога греха, од сваке рђаве мисли, од сваке рђаве речи, од сваког рђавог дела. Дакле, то је прави пост, када се не своди само на пост телесни, јер човек је биће састављено из тела и душе и треба да пости и телесно и духовно – телесно уздржавајући се од мрсне хране, а духовно уздржавајући се од сваке врсте греха и зла у овоме животу. Дакле, наше спасење Бог је оставио у нашим рукама. Ако ви опростите један другоме, онда ће и Бог нама опростити. Ако ми не опростимо онда ни Бог неће нама опростити. Уосталом, ми молитву Господњу читамо свакога дана по више пута, у којој се каже, између осталог: „и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим.“ То јест, *опрости нам грехе наше као што ми опраштамо грехе, погрешке, увреде наших ближњих*. Дакле, ако човек чита ту молитву, а читамо је сви, а не

опраштамо једни другима своје грехе међусобне, погрешке, увреде, онда уствари, та молитва се претвара у своју супротност. Па као да кажемо: *Господе немој нам оџросѣтии грехе наше јер и ми не оџрашѣамо нашој браћи, нашим ближњима*. Нека нас Господ сачува од такве мисли и таквог поступка, него да поступамо онако као што су светитељи наши поступали, као што је Свети Симеон Мироточиви, као Свети Сава, оснивачи нашега рода, родоначелници и први и највећи у нашем роду који су Богу угодили својим животом и тиме светли пример оставили нама да за њима идемо, да се на њих угледамо, и да тако Богу служимо – у посту и молитви, у уздржању и међусобној љубави. Да поново се трудимо да дочекамо да нас Господ прими у Свој небески откључани Рај.

Пост! Шта је пост браћо и сестре? То је једно путовање, то је једно путовање које траје седам недеља, од почетка до нашега циља, а циљ нашега путовања јесте Васкрсење Христово, сусрет са Васкрслим Господом и припремање себе за наше васкрсење. Ако човек крене у један град, па пређе само један километар – два, и онда прекине путовање, никада неће стићи до одређенога циља. Тако многи који почињу овај пост, посте недељу дана, па онда прекину тај пост, па можда на крају поново недељу дана – такав пост није пост Цркве, такав пост не спасава. Као што мост, ако је саграђен са једне стране један метар, и са друге стране реке један метар, преко тога моста нико не може да пређе. Мора да буде састављен јединствен мост да би могли људи преко њега да прелазе. Свети Часни Ускршњи пост јесте уствари мост који нас људе преводи из овога грешнога света, из палог Раја, из закључаног Раја у отворени Рај – у Васкрсење Христово.

Нека би Господ дао снаге свима нама да истрајемо на путу Божијем, на путу спасења нашега, на путу који нам је указао Свети Симеон Мироточиви и његов свети син Свети Сава. Да нам они буду вође и руковође у нашем животу, да чувамо Веру своју Православну као што су они чували, да држимо закон Божији као што су они држали и онда ћемо бити достојни потомци наших

дивних светитеља, и можемо имати наду на милост Божију када пођемо одавде да се нађемо тамо где се и они налазе у Небеској Србији са осталим светитељима из рода нашега, и мученицима и новомученицима, да заједно са њима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећан и благословен празник оцу нашем Висариону, његовој братији, и свима вама, браћо и сестре, јер ова мала катакомба је посвећена управо Светом Симеону Мироточивом зато што је овде он основао Српску државу Рашку, у овим крајевима овде ту је и крштен у Православној Вери, у Петровој цркви недалеко од Новог Пазара, тако да је ова светиња наша мала данас испуњена благодаћу Божијом и молитвама Светог Симеона.

Амин.